

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI VE KARŞILAŞTIKLARI PROBLEMLER**

Özer YILDIZ**, Özbay GÜVEN***

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve karşılaştıkları problemleri belirlemektir. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden görüşme yöntemi kullanılmıştır. Nitel verileri toplamak amacıyla hazırlanan “Görüşme Formu”nda, yarı yapılandırılmış açık uçlu sorular yer almıştır. Araştırmanın örneklemini Ankara ilindeki resmi ilköğretim okulları arasından tabakalı örnekleme yöntemine göre rastgele seçilen 4’ü üst düzey, 4’ü orta düzey, 4’ü alt düzey okulda görev yapan 12 (6 Erkek, 6 Kadın) sınıf öğretmeni oluşturmuştur. Araştırma sonuçlarına göre; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersinin çok gerekli bir ders olduğu konusunda fikir birliği içinde oldukları, ancak beden eğitimi dersini yürütebilecek bilgi ve donanıma sahip olmadıklarından, bu dersi verimli bir şekilde işleyemedikleri, bu nedenle de dersin amacına ulaşamadığı belirlenmiştir. Sınıf öğretmenlerinin, beceri ve ilgi yetersizliği, kıyafet sorunu, diğer derslerde yetiştirmek zorunda oldukları yoğun bir program olması ve çocukların akademik başarılarının öncelik taşıması gibi nedenlerle, beden eğitimi dersinde genelde önemli görülen dersleri işledikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmeni, Beden Eğitimi Dersi, Tutum, Problem

THE ATTITUDES OF CLASSROOM TEACHERS’ TOWARDS PHYSICAL EDUCATION LESSON AND THE PROBLEMS THEY ENCOUNTER

Abstract

The objective of this research is to determine the attitudes of classroom teachers towards the physical education lesson and the problems they encounter. Interview method, one of the qualitative research designs, had been used in the research. Semi-structured open-ended questions were included in the “Interview Form” prepared to collect the data. The sample of the research consisted of 12 (6 Male, 6 Female) classroom teachers randomly selected among the official primary schools in Ankara province according to the stratified sampling method, 4 of whom were high-level, 4 were middle-level, 4 were working in lower-level schools. According to the results of the research; it was found out that all the classroom teachers agree that physical education lesson is necessary, but they don’t have enough knowledge to do this lesson, that’s why, they can’t teach this lesson productively and so the lesson doesn’t reach its goal. Because of the facts that the classroom teachers have a busy programme in the other lessons, lack of skill and interest, dress problems, and priority in students’ academic success, it was determined that the classroom teachers do the other lessons which are given more importance.

Key Words: Classroom Teacher, Physical Education Lesson, Attitude, Problem

* Bu araştırma Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda sunulan doktora tezinden üretilmiştir.

** Prof. Dr. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya, Türkiye, oyildiz@konya.edu.tr, Orcid id: 0000-0002-2470-5457

*** Prof. Dr. Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye, ozbay@gazi.edu.tr, Orcid id: 0000-0002-4024-6789

GİRİŞ

Millî Eğitim Temel Kanunu'nda da belirtildiği üzere, eğitim yoluyla bireylerin tek yönlü gelişimi değil, bedensel, zihinsel ve psikososyal gelişiminin hep birlikte geliştirilmesi amaçlanmıştır. Beden eğitimi de, bu çok yönlü gelişime katkı sağlayan, genel eğitimin en önemli parçasıdır. İlköğretim okulundaki bir çocuğun beden eğitimi dersi ile tanıştığı ilk yıllar, pek çok spor branşının da spora başlama yaşındır. Sporda ileri gitmiş ülkelerin eğitim sistemlerinde, beden eğitimi dersinin hem haftalık ders saati hem de uygulama olarak önemi göz ardı edilemez.

İlköğretim okullarında eğitimin amacı, çocukların kapasitelerine ulaşmalarına yardımcı olacak deneyimler sağlayarak, toplumun üyeleri olmalarına katkıda bulunmaktır. İlköğretimin ilk sınıflarında başlamak zorunda olan beden eğitimi, fiziksel uygunluk ve motor becerilerin gelişimine eşsiz katkılarda bulunur. Eğer çocuklar ilköğretim döneminde nitelikli bir beden eğitimi programı sürecinden geçmezlerse, varolan kabiliyetlerini kaybederler (Thomas, Lee ve Thomas, 1988). Günümüzde okul programı gibi kurumsal, ana baba desteği gibi sosyal, çevre güvenliği gibi fiziksel faktörler ve demografik değişiklikler, çocukların bedensel etkinliklere katılımını sınırlandırmakta, yürüyüş ve bisiklet gibi aktif ulaşım azalmakta, televizyon ve bilgisayar gibi elektronik eşyalar çocukları hareketsiz hâle getirmekte, çocukların bedensel etkinlik alışkanlıkları olumsuz etkilenmektedir (Dollman, Norton ve Norton, 2005). Bu nedenlere bağlı olarak, günümüzde okullarda en zor görevlerden biri beden eğitimcileridir. Çünkü bu öğretmenler, fiziksel uygunlukları yetersiz olan, motivasyon eksikliği bulunan, aşırı kilolu, tembel çocukları hareket ettirmek ve aktif olmalarını sağlamak zorundadır (Thompson, 2000). Çocukların hareketsiz bir yaşam sürmeleri sonucunda ise obezite, şeker hastalığı, hipertansiyon, kemik erimesi gibi sağlık problemleri görülmektedir (Zahner ve ark., 2006).

Çocukların sağlıklı büyümeleri ve gelişimleri için, her gün en az 60 dakika hızlı yürüyüş gibi orta şiddette bir bedensel etkinliğe, 30 dakika da koşu, futbol gibi şiddetli bir bedensel etkinliğe ihtiyacı vardır (Alberta Education, 2006). Amerika'da anaokulundan beşinci sınıfa kadar çocukların her gün 30 dakika (Christie, 2005), Ulusal Spor ve Beden Eğitimi Birliği (NASPE) de, ilköğretim düzeyinde çocuklar için haftada 150 dakika beden eğitimi önermektedir (NASPE, 2002). Oysa ilköğretim çocukları önerilen düzeyde bedensel etkinliğe katılamamakta ve ilköğretim beden eğitimi programları genellikle çocukların yeterli düzeyde bedensel etkinliğe katılımlarını sağlayamamaktadır (Roth, 2005). Çocukların, beden eğitimine yönelik tutumları olumlu olmasına rağmen, olgunlaşmaları ve beden eğitiminde olumlu deneyimler kazanmaları için sağlanması gereken imkânlar belirsizliğini korumakta (Trudeau ve Shephard, 2005), bedensel etkinliğe katılım fırsatları azalmakta (Siedentop, 2004), ilköğretim okulları, çocukların bedensel gelişimlerini yeterli düzeyde geliştirecek zamanı ve organize etkinlikleri sağlayamamaktadır (Pangrazi ve Hastad, 1989). Birçok okulun öğretmen kadrosu, beden eğitimi ve bedensel etkinliklerin öğrencilerin akademik başarısını olumlu etkilediğini bilmesine rağmen, ilköğretim okullarında beden eğitimi öğretimi, hem ders saati hem de ders içindeki bedensel etkinliklerin hareket zenginliği açısından azalmaktadır (Nye, 2008). Çünkü beden eğitimi, nitelikli sınıf öğretmenlerinin bile ilköğretim okullarında öğretimini yapabilecekleri en zor programlardan biridir (Quay ve Peters, 2008). İlköğretim çocukları için düzenli beden eğitiminin faydaları yıllardır vurgulanmasına rağmen, maalesef pek çok sınıf öğretmeni, beden eğitimini etkili bir şekilde yürütecek

güven, öğretim ve zaman eksikliği hissettiğinden, beden eğitimi dersini yapmamaktadır (Morgan ve Bourke, 2004). Hart (2005) ve Tsangaridou (2004) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimi ile ilgili bilgi eksikliği olduğunu, Behets (1996) ise sınıf öğretmenlerinin yükseköğrenimlerinde beden eğitime yönelik çok sınırlı bir eğitim aldığını belirtmişlerdir. Dolayısıyla beden eğitimi programları, öğrencilere bedensel etkinliğin hayatının bir parçası olmasını sağlayacak becerileri kazandıramamaktadır (Palivec, 2005).

Yetersiz finansal kaynaklar, dünya genelinde beden eğitimi dersinin uzman olmayan beden eğitimciler tarafından öğretilmesine neden olmaktadır. Beden eğitimi öğretiminde yetersiz malzeme ve imkânlar ile öğretmenlere sağlanmayan meslekî gelişim fırsatları da, hem beden eğitimi derslerini hem de okulun diğer bedensel etkinlik programlarını etkilemekte (Tappe ve Burgeson, 2004), bu da ciddi sorunlara neden olmaktadır (Curtner-Smith, 2007). Sınıf öğretmenlerinin yeterli düzeyde bilgi ve deneyime sahip olmamasının temel nedeni, mezun oldukları lisans programlarından beden eğitimi konusunda donanımlı olarak mezun olmamalarıdır. Meslek hayatlarında da, kendilerini hem hizmet içi eğitim yoluyla hem de beden eğitimi dersine olan ilgisizlikleri nedeniyle geliştirmemelerinin neticesinde, beden eğitimi dersini yürütebilecek nitelikleri kazanamamaktadırlar. Aslında sınıf öğretmenleri yükseköğretimde yetiştirilirken birçok yeterliği almak zorunda bırakılmaktadır. Ancak insanın doğası, ilgisi ve kabiliyeti gereği, bütün yeterlilikleri bir arada öğrenmesi ve öğretmesi beklenmemelidir. Bu nedenlere bağlı olarak özellikle çocuklara beden eğitime yönelik olumlu tutumların yerleştirilebileceği ilköğretim çağında, beden eğitimi dersi yetersiz kalmaktadır.

Sonuç olarak, bilgi, deneyim ve çevresel şartlar sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi programlarına katılmamalarının nedenlerindedir. Sınıf öğretmenleri bu engelleri aşmak istiyorlarsa, öncelikle tutumları ve değerleri olumlu olmalıdır (Roth, 2005). İlköğretim beden eğitimi programlarının, sınıf öğretmenleri tarafından başarılı bir şekilde yürütülebilmesi için öğretmenlerin olumlu tutumlara, güncellenmiş uygulamalara ve yeterli bir bilgi düzeyine sahip olması gerekmektedir. Sınıf öğretmenlerinin üniversite ve hizmet içi eğitimlerinde bilgi, beceri, tutum ve uygulamaları geliştirilmeli, sağlığa ilişkin beden eğitimi programlarını etkili bir şekilde uygulayabileceği nitelikler kazandırılmalıdır (Barnes, 2002). Çünkü sınıf öğretmenleri, okuldaki zamanının çoğunu öğrencileri ile birlikte geçirdiğinden, onların üzerinde büyük bir etki bırakabilirler. Eğer sınıf öğretmenleri bedensel etkinliğin çocuğun gelişimindeki önemini anlarsa ve beden eğitimi öğretimini desteklerse, çocukların beden eğitime karşı olumlu tutumlar geliştirmesine yardımcı olarak aktif ve sağlıklı bir yaşam sürmelerine katkıda bulunabilirler (Xiang, Lowy ve McBride, 2002).

Bu bağlamda araştırmanın amacı sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve karşılaştıkları problemleri belirlemektir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırmada nitel araştırma desenlerinden görüşme yöntemi kullanılmıştır. Karakteristik özellikleri gereğince nitel araştırmalar, eğitsel problemlere farklı bakış açıları ile farklı çözümler getirmekte, eğitim araştırmacılarına problemin sadece niceliksel yönlerinin görüldüğü pencereden değil de, alternatif olarak niteliklerinde görüldüğü pencereden görme fırsatını vermektedirler (Işıkoğlu, 2005). Nitel araştırmalarda en sık kullanılan veri toplama yöntemi görüşmedir (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Çünkü bu yöntemin en

belirleyici özelliği, görüşülen kişilerin bakış açılarını ortaya çıkarmaya yaraması ve daha derin bilgi edinme esasına dayanmasıdır (Kuş, 2003). Ayrıca görüşme yöntemi, insanların gerçekliğe ilişkin algılarına, anlamlarına, tanımlarına ve gerçeği inşa edişlerine vakıf olmanın iyi bir yolu ve aynı zamanda başkalarını anlamak için kullanılan en güçlü yöntemlerden biridir (Punch, 2005). Nitel verileri toplamak amacıyla hazırlanan “Görüşme Formu”nda, yarı yapılandırılmış 5 açık uçlu soru yer almıştır.

Araştırmanın Örneklemi

Ankara il merkezindeki yerleşim birimlerinde ilköğretim kurumlarının buldukları çevrelerin sosyo-ekonomik açıdan homojen olmadığı tespit edilmiştir. Türkiye İstatistik Kurumu’ndan (TÜİK, 2007) alınan veriler doğrultusunda Ankara’nın sekiz merkez ilçesindeki ilköğretim kurumları, sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyi açısından üst, orta ve alt olarak üç gruba ayrılmıştır. Araştırmanın örneklemini Ankara ilindeki resmî ilköğretim okulları arasından tabakalı örnekleme yöntemine göre rastgele seçilen 4’ü üst düzey, 4’ü orta düzey, 4’ü alt düzey okulda görev yapan 12 (6 Erkek, 6 Kadın) sınıf öğretmeni oluşturmuştur. Tabakalı örnekleme yönteminde evren tabakalara ayrıldığından, bunlara ait varyanslar daha küçük olur. Bu da daha küçük örneklemin temsil edici olmasını sağlar (Tavşancıl ve Aslan, 2001).

Araştırmanın örneklemini oluşturan sınıf öğretmenlerinin, görev yaptıkları okulların bulunduğu çevrenin gelişmişlik düzeyine, cinsiyetine, mezun olduğu okula, hizmet yılına ve görüşme tarihine göre dağılımı Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Nitel bölümün örneklemini oluşturan sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları okulların bulunduğu bölgenin gelişmişlik düzeyine, cinsiyetine, mezun olduğu okula, hizmet yılına ve görüşme tarihine ilişkin sayısal dağılımı

Kod	Okul Türü	Cinsiyet	Mezun Olduğu Okul	Hizmet Yılı	Görüşme Tarihi
Ö1	Gelişmiş İO	Erkek	Eğitim Enstitüsü	29	09.06.2008
Ö2	Gelişmiş İO	Kadın	Eğitim Enstitüsü	29	09.06.2008
Ö3	Gelişmiş İO	Kadın	Eğitim Enstitüsü	45	09.06.2008
Ö4	Gelişmiş İO	Erkek	Eğitim Enstitüsü	28	09.06.2008
Ö5	Orta Gelişmiş İO	Kadın	Eğitim Yüksek Okulu	23	05.06.2008
Ö6	Orta Gelişmiş İO	Erkek	Eğitim Yüksek Okulu	17	05.06.2008
Ö7	Orta Gelişmiş İO	Erkek	Eğitim Enstitüsü	30	05.06.2008
Ö8	Orta Gelişmiş İO	Kadın	Eğitim Enstitüsü	30	05.06.2008
Ö9	Gelişmemiş İO	Erkek	Eğitim Yüksek Okulu	25	11.06.2008
Ö10	Gelişmemiş İO	Kadın	Eğitim Fakültesi	10	11.06.2008
Ö11	Gelişmemiş İO	Kadın	Eğitim Fakültesi	6	11.06.2008
Ö12	Gelişmemiş İO	Erkek	Eğitim Fakültesi	7	11.06.2008

Verilerin Analizi

Görüşme yönteminin temel boyutları olan görüşme formunun hazırlanması ve test edilmesinden sonra, görüşmeler ayarlanmış, hazırlıklar yapılmış ve görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Bunların her biri, dikkatle üzerinde durulması gereken, geçerli ve güvenilir veri toplamada oldukça önemli yeri olan aşamalardır. Araştırmacının araştırma alanına olan yakınlığı, yüz yüze görüşmeler yoluyla ayrıntılı ve derinlemesine bilgi toplaması, toplanan verileri ayrıntılı olarak rapor etmesi ve görüşülen bireylerden doğrudan alıntılara yer vermesi nitel araştırmada geçerliğin önemli ölçütleri arasında yer almaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2006).

Miles ve Huberman'a (1994) göre, içerik analizi yönteminin güvenilirliği özellikle kodlama işlemine bağlıdır. Temaların belirlenmesi ve açık seçik olarak tanımlanması en önemli aşamadır. Temaların yorumlanmalarının araştırmacıdan araştırmacıya ya da iki farklı zamanda değişmemesi, nesnelliğin bir şartı olan güvenilirliği sağlar. Belgenin değişik araştırmacılara verilerek hesaplanan güvenilirlik katsayısı aynı belgenin iki farklı zamanda aynı kişilere verilmesinden daha iyi sonuç verir. Bunun nedeni, araştırmacılar arasındaki güvenilirlik katsayısı yüksek olduğunda, zaman açısından güvenilirlik katsayısının da yüksek olmasıdır Bu nedenle, toplanan veriler üç ayrı uzmana verilmiş ve sonuçlar arasındaki korelasyon hesaplanmış, verilerin güvenilirlik hesaplaması Miles ve Huberman (1994)'ın *Görüş birliği sağlanan tema / Görüş birliği + Görüş ayrılığı sağlanan tema X 100* formülü yoluyla $44 / 46 \times 100 = 95.6$ olarak tespit edilmiştir (Akt. Tavşancıl ve Aslan, 2001).

Veriler, nitel araştırmanın içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. İçerik analizinde, birbirine benzeyen veriler belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirilmiş, veriler kodlanmış, temaların bulunmuş, veriler kodlara ve temalara göre düzenlenerek tanımlanmış ve bulgular yorumlanmıştır.

BULGULAR

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin ilköğretim I. kademedede beden eğitimi dersinin gerekliliği hakkındaki düşüncelerine ait bulgular Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2. Sınıf öğretmenlerinin ilköğretim I. kademedede beden eğitimi dersinin gerekliliği hakkındaki düşüncelerine ait bulgular

Temalar	f	%
Beden eğitimi dersinde çocuklar enerjilerini sarfeder	8	38,1
Beden eğitimi dersi çocuklara sosyal faaliyete katılım, paylaşım, problem çözme gibi beceriler kazandırır	4	19
Beden eğitimi dersi çocukların bedensel, zihinsel ve duyuşsal gelişimini sağlar	4	19
Beden eğitimi dersi çocukların oyun ihtiyacını karşılar	3	14,3
Beden eğitimi dersi çocukların motivasyonlarını artırır	2	9,5
Toplam	21	100

Tablo 2'deki bulgulara göre sınıf öğretmenlerinin, ilköğretim I. kademedede beden eğitimi dersinin gerekliliği hakkındaki düşüncelerinde en sık olarak ifade ettikleri durum, ilköğretim I. kademe çocukları çok hareketli olmalarına rağmen, sınıfta diğer derslerde sürekli oturmak zorunda kalmaları ve okul dışında da hareketsiz bir yaşam sürmeleri nedeniyle, beden eğitimi dersinin çocukların enerjilerini atmaları ve deşarj olmaları açısından gerekli bir ders olduğu şeklindedir. Bunun yanında, bu derste çocukların sosyal faaliyetlere katılmaları, paylaşımı öğrenmeleri, karşılaştıkları problemleri çözebilmeleri gibi kazanacağı becerilerin olduğunu, bu dersin çocukların bedensel, zihinsel ve duyuşsal gelişimini sağladığını ve oyun ihtiyacını karşıladığını ifade etmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin en az sıklıkta belirttikleri durum ise, beden eğitimi dersi gerçek anlamda yapıldığında, çocukların bedensel başarılarını görmeleri ve özgüvenlerinin gelişmesi sonucunda motivasyonları arttığından, bu durumun diğer derslerde de kurallara uymayı kolaylaştırdığı, çocukların daha disiplinli ve düzenli oldukları ve birbirleriyle ilişkilerinin daha olumlu olduğu şeklindedir.

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütmekle ilgili yaklaşımlarına ait bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütmekle ilgili yaklaşımlarına ait bulgular

Temalar	f	%
Beden eğitimi dersinin yürütülmesinde yetersiz olunması ve dersin verimli işlenememesi	10	31,2
Beden eğitimi dersinin yürütülmesinde yeterli olunması	2	6,3
Beden eğitimi dersinin çocukların seviyeleri bilindiği için kolay yürütülmesi	1	3,1
Beden eğitimi dersinin serbest oyun ve topla oynanan oyunlar şeklinde geçirilmesi	5	15,6
Beden eğitimi dersinin mecburiyetten yapılması	1	3,1
Beden eğitimi dersinin sınıf içi etkinliklerle geçirilmesi	3	9,4
Beden eğitimi dersinde başka derslerin yapılması	4	12,5
Beden eğitimi dersinin günlük planda belirtildiği şekilde yapılmaması	4	12,5
Beden eğitimi dersinin beden eğitimi öğretmeni tarafından yürütülmesi	2	6,3
Toplam	32	100

Tablo 3'teki bulgulara göre sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütmekle ilgili yaklaşımlarında en sık olarak ifade ettikleri durum, beden eğitimi dersine ilişkin bilgi ve donanım eksikliğinden, bu dersi yürütememeleri ve verimli bir şekilde işleyememeleri olmuştur. Bunun yanında, sınıf öğretmenleri bu yetersizliklerine paralel olarak, çocukları istedikleri gibi oynamaları için serbest bıraktıklarını, bu dersi günlük planda yapmış olarak gösterdiklerini, ancak yapmadıklarını, başka dersleri yaptıklarını veya sınıf içi etkinliklerle geçirdiklerini, bu dersin beden eğitimi öğretmenleri tarafından yapılmasının daha faydalı olacağını ifade etmişlerdir. Buna karşın, beden eğitimi dersinde yeterli olduğunu düşünen sınıf öğretmenleri de olmuştur. Sınıf öğretmenlerinin en az sıklıkta belirttikleri durumlardan birisi, çocukların seviyeleri ve davranışları bilindiği için beden eğitimi dersinin kolay yürütülmesi, diğeri ise beden eğitimi dersinin mecburiyetten yapılması şeklindedir.

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin, meslektaşlarının beden eğitimi dersini yürütmeleriyle ilgili yaklaşımlarına ait bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. Sınıf öğretmenlerinin meslektaşlarının beden eğitimi dersini yürütmeleriyle ilgili yaklaşımlarına ait bulgular

Temalar	f	%
Beden eğitimi dersinin boş bir ders gibi görülmesi	3	13,7
Beden eğitimi dersinin önemli bir ders olarak görülmemesi	1	4,5
Beden eğitimi dersinde çocukları kontrol etmede zorlanıldığından dersin sınıfta işlenilmesi	1	4,5
Diğer derslerdeki program yoğunluğundan beden eğitimi dersinde önemli görülen derslerin yapılması	7	31,8
Beden eğitimi dersinin kıyafet sorunu nedeniyle yapılamaması	2	9,1
Beden eğitimi dersinin kışın sınıf içi oyunlar şeklinde işlenmesi	1	4,5
Beden eğitimi dersini yürütebilecek beceri ve ilgilerinin yeterli olmaması	2	9,1
Sınıf öğretmenliğine değişik alanlardan (mühendislik, fen edebiyat vb.) atanan öğretmenlerin beden eğitimi dersini yeterince işleyememesi	2	9,1
Beden eğitimi ve spor alanında birikimi olanların beden eğitimi dersini zevkle işlemesi	2	9,1
Beden eğitimi dersinin çok fazla haz alınarak girilen bir ders olmaması	1	4,5
Toplam	22	100

Tablo 4'teki bulgulara göre sınıf öğretmenlerinin, meslektaşlarının beden eğitimi dersini yürütmeleriyle ilgili yaklaşımlarına ilişkin düşüncelerinde en sık olarak ifade ettikleri durum, beden eğitimi dersi yapmak yerine, diğer derslerdeki programın çok yoğun olması ve Türkiye'deki sınav sisteminden dolayı önemli görülen matematik, Türkçe gibi

derslerin yapılması olmuştur. Bunun yanında, meslektaşlarının bu dersi boş bir dersmiş gibi algılayarak vakit geçirdiklerini veya çocukları istedikleri oyunları oynamaları için serbest bıraktıklarını, bu derse spor kıyafetleri ile giremedikleri için yapamadıklarını, bu derse ilişkin beceri ve ilgilerinin yeterli olmadığını, yükseköğrenimin herhangi bir bölümünden mezun olanların sınıf öğretmeni olarak atanmaları nedeniyle, bu derse bakışlarının olumsuz olduğunu, bilgi birikimi olan sınıf öğretmenlerinin bu dersi işlemekten hoşlandığını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin en az sıklıkta belirttikleri durumlar ise, beden eğitimi dersini her sınıf öğretmenin önemli bir ders olarak görmediği, çocukları bahçede kontrol etmede zorlanıldığından sınıfta kalmanın tercih edildiği, kışın sınıf içi oyunlar oynatılarak geçirildiği ve bu derse çok fazla haz alarak girilmediği şeklinde ifade edilmiştir.

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütürken karşılaştıkları problemlere ait bulgular Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütürken karşılaştıkları problemlere ait bulgular

Temalar	f	%
Diğer sınıflarla beden eğitimi ders saatlerinin çakışması nedeniyle spor salonu veya bahçenin kullanılamaması	2	5,4
Matematik, Türkçe, Hayat Bilgisi gibi derslerin daha önemli görülmesi	1	2,7
Beden eğitimi dersinin yeterince denetlenmemesi	1	2,7
Beden eğitimi dersinin çocuklarda sakatlanmalara yol açacağı düşüncesi	3	8,2
Beden eğitimi dersi için spor tesislerinin yetersiz olması	7	18,9
Beden eğitimi dersi için araç-gereç ve malzeme eksikliğinin olması	7	18,9
Araç-gereç ve malzemelerin beden eğitimi öğretmenin kullanımında olması	1	2,7
Beden eğitimi dersi için soyunma odalarının olmaması	1	2,7
Beden eğitimi dersi için sınıf öğretmenlerinin yeterli bilgi ve donanıma sahip olmaması	5	13,5
Beden eğitimi dersine sınıf öğretmenlerinin seveerek girmemesi	2	5,4
Beden eğitimi dersi için çocukların spor kıyafetlerinin olmaması	2	5,4
Beden eğitimi dersinin olumsuz iklim şartları nedeniyle yapılamaması	1	2,7
Beden eğitimi dersi öğretim programının akademik boyutta kalması	1	2,7
Beden eğitimi ders saatinin yetersiz olması	1	2,7
Veli, öğretmen ve okul idaresinin beden eğitimi dersine olumsuz bir bakış açısının olması	2	5,4
Toplam	37	100

Tablo 5'teki bulgulara göre sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütürken karşılaştıkları problemlere ilişkin düşüncelerinde en sık olarak ifade ettikleri durumlar, spor tesislerinin (salon, bahçe) yetersizliği ve araç-gereç ve malzeme eksikliği olmuştur. Bunun yanında, sınıf öğretmenleri bilgi ve donanım eksiklikleri olduğunu, beden eğitimi dersinde çocukların sakatlanabileceği düşüncesinin hâkim olduğunu, spor salonu olan okullarda ders saatlerinin II. kademenin ders saatleri ile çakışması nedeniyle, spor salonunun kullanılmadığını ya da spor salonu olmayan okullarda, aynı problemin birkaç sınıfın ders programı çakıştığından, okul bahçesinin kullanımında yaşandığını, sınıf öğretmenlerinin bu derse seveerek girmediklerini, veli, öğretmen ve okul idaresinin bu derse olumsuz baktığını, çocukların bu derse spor kıyafetleri yerine okul formaları ile çıktığını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin en az sıklıkta ifade ettikleri durumlar ise, matematik, Türkçe, hayat bilgisi gibi derslerin daha önemli görülmesi, ilköğretim müfettişlerinin ve okul idarecilerinin beden eğitimi dersinde ne yapıldığı ile yeterince ilgilenmeyerek dersi denetlememesi, araç-gereç ve malzemelerin II. kademenin kullanımında ve beden eğitimi öğretmenine aitmiş gibi görülmesi, çocukları spor kıyafetleri ile derse çıkarmak istenildiğinde soyunma odalarının olmaması, kışın hava

şartlarının olumsuz olması nedeniyle dersin yapılamaması, beden eğitimi dersi öğretim programının daha anlaşılır hâle getirilerek akademik boyuttan kurtarılması, ders saatinin yetersiz olması olmuştur.

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin yükseköğretimde almış oldukları beden eğitime yönelik eğitim-öğretimi nasıl değerlendirdiklerine ait bulgular Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Sınıf öğretmenlerinin yükseköğretimde almış oldukları beden eğitime yönelik eğitim-öğretimi nasıl değerlendirdiklerine ait bulgular

Temalar	f	%
Yükseköğretimde alınan beden eğitime yönelik derslerin yeterince verilememesi	6	28,5
Yükseköğretimde beden eğitime yönelik derslere giren öğretim elemanlarının yeterli	5	23,8
Yükseköğretim öncesi öğretmen okullarında beden eğitimi dersinin yeterince verilmesi	3	14,3
Yükseköğretimde beden eğitime yönelik derslerde spor dallarına temel oluşturacak eğitsel oyunların yeterince verilmemesi	1	4,8
Yükseköğretimde beden eğitime yönelik derslerin yeterince verilmesi	2	9,5
Yükseköğretimde beden eğitime yönelik derslere giren öğretim elemanlarının yeterli	3	14,3
Yükseköğretimde beden eğitime yönelik derslerin ders saatlerinin yetersiz olması	1	4,8
Toplam	21	100

Tablo 6'daki bulgulara göre sınıf öğretmenlerinin, yükseköğretimde almış oldukları beden eğitime yönelik eğitim-öğretimi nasıl değerlendirdiklerine ilişkin düşüncelerinde en sık olarak ifade ettikleri durumlar, yükseköğretimde alınan beden eğitime yönelik derslerin yeterli düzeyde verilmediği, hatta bu derslerde hiç birşey öğrenmediği ve beden eğitimiyle ilgili derslere giren öğretim elemanlarının yeterli olmadığı, özellikle ilköğretim I. kademedeki çocuklara sportif bir etkinliğin nasıl öğretileceğinin verilmediği olmuştur. Bunun yanında, sınıf öğretmenleri yükseköğretimde değil, yükseköğretim öncesi öğretmen okullarında beden eğitime yönelik çok iyi eğitim aldıklarını ifade etmişler, bunun aksine yükseköğretimde beden eğitimi derslerine giren öğretim elemanlarının yeterli olduğu ve burada alınan beden eğitime yönelik derslerinde yeterince verildiği de belirtilmiştir. Sınıf öğretmenlerinin en az sıklıkta belirttikleri durumlar ise, spor dallarına temel oluşturacak eğitsel oyunların verilmediği ve beden eğitimi ile ilgili derslerin ders saatlerinin yetersizliği olmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Tablo 2'deki sonuçlara göre sınıf öğretmenlerinin ilköğretim I. kademedeki beden eğitimi dersinin gerekliliği hakkındaki düşüncelerine ait sonuçta; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersinin çok gerekli bir ders olduğu konusunda fikir birliği içinde oldukları tespit edilmiştir. Buna göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersinin çocukların çok yönlü gelişimi için çok gerekli bir ders olduğu konusunda hemfikir oldukları söylenebilir. Şöyle ki, beden eğitimi dersi, genel eğitime katkı sağlayan çok önemli ve vazgeçilemez bir derstir.

Xiang ve ark. (2002) aday sınıf öğretmenleri ile yaptıkları görüşmelerde, beden eğitimi dersi ile ilgili düşüncelerini sormuşlar, sınıf öğretmeni adayları beden eğitimi dersinin öğrenciler için enerjilerini harcama şansı sağladığını belirtmişlerdir. Decorby ve ark. (2005) sınıf öğretmenlerinin nitelikli bir beden eğitimindeki sorunlarını araştırdıkları çalışmalarında; sınıf öğretmenlerinin beden eğitiminin amacını nasıl algıladıkları ile ilgili soruya, bir sınıf öğretmeni "Çocuklar vücutlarının ve hareketlerinin farkında olur... Motor becerileri gelişir... Zor ve yeni becerileri dener." gibi cevaplar vermiştir. Morgan

ve Hansen (2008b) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi programlarının yararlarına ve sonuçlarına ilişkin algılarını inceledikleri araştırmalarında; sınıf öğretmenleri, beden eğitiminin obezite ve artan hareketsiz toplumsal eğilimin aksine, çocuklara fiziksel uygunluk ve aktif olma fırsatlarını sunduğunu, çocukların sınıfta öğrenmeleri ve davranışları üzerinde olumlu etkilerinin olduğunu, sosyal becerilerinin gelişmesini sağladığını ve bazı çocuklara eşsiz bir öğrenme ortamında başarılı deneyim fırsatları sunduğunu belirtmişlerdir. Maeda ve Murata (2004) sınıf öğretmenleri ile beden eğitimi derslerinde bedensel etkinlik üzerine iş birliği yaptıkları çalışmalarında; sınıf öğretmenlerinin, öğrencilere sınıf içi ve dışında kolayca yaptırabildiği bedensel etkinliklerin, çocukları derse yeniden odaklandırmanın çok iyi bir yolu olduğunu bulmuşlardır. Roth (2005) sınıf öğretmenlerinin yeterlik düzeylerinin, okul bedensel etkinlik programlarına katılımlarını nasıl etkilediğini incelediği araştırmasında; sınıf öğretmenlerinin bedensel etkinliklerin faydalarına olan inançlarının, beden eğitimi dersini etkilediğini belirtmiştir. Pepe (2006) ilköğretim sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarını araştırdığı çalışmada; sınıf öğretmenlerinin çoğunluğunun, beden eğitimi dersinin ilköğretimin I. kademesinde gerekli bir ders olduğuna, beden eğitimi dersinin çocukların sosyalleşmesi açısından önemli olduğuna, beden eğitimi dersi sayesinde çocukların enerjilerini olumlu bir şekilde harcadıklarına inandıklarını tespit etmiştir. Tekin ve Özmutlu (2008) sınıf öğretmenlerinin eğitsel oyunlarla ilgili görüşlerini değerlendirdikleri çalışmalarında; sınıf öğretmenlerinin % 60.2'sinin, eğitsel oyunların yararlı olduğuna katıldıklarını bulmuşlardır. Valentini ve Rudisill (2004) çocukların motor becerileri üzerine yaptıkları çalışmalarında; her yönden yeterli bir ortamda yapılan motor beceri etkinliklerinin, çocukların motor becerilerini ve algılama yeterliklerini önemli ölçüde geliştirdiğini belirlemişlerdir. Bu sonuçlar araştırma bulgularını destekler niteliktedir.

Tablo 3'teki sonuçlara göre sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütmekle ilgili yaklaşımlarına ait sonuçta; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütebilecek bilgi ve donanımına sahip olmadığından, bu dersi verimli işleyemedikleri, bu nedenle de bu dersin amacına ulaşamadığı söylenebilir.

Roth (2005) sınıf öğretmenlerinin yeterlik düzeylerinin, okul bedensel etkinlik programlarına katılımlarını nasıl etkilediğini araştırdığı çalışmada; sınıf öğretmenleri ile yaptığı görüşmelerde, “Bedensel becerileri öğretebilmem için bilgiye ihtiyacım var.”, “Nasıl öğreteceğimi bilebilmem için eğitime ihtiyacım var.”, “Bize çeşitli bedensel etkinlikler öğretmeli.” gibi cevaplara ulaşmıştır. Brumbaugh (1987) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi nasıl algıladıklarını incelediği araştırmasında; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini, dinlenme ve serbest oyun olarak algıladıklarını belirtmiştir. Cundiff (1987) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin anlayışlarını ve davranışlarını araştırdığı çalışmada; sınıf öğretmenlerinin kendilerini yetersiz gördüklerini ve bu dersi olurlarına bıraktıklarını tespit etmiştir. Morgan ve Hansen (2008a) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerini etkileyen nedenleri inceledikleri araştırmalarında; beden eğitimine harcanan zamanın azaldığını ve tartışılabilir nitelikte beden eğitimi dersleri sunulduğunu belirlemişlerdir. Faucette ve Patterson (1989) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimindeki davranışlarını gözlemledikleri çalışmalarında; sınıf öğretmenlerinin gözlem süresinin % 65'inde sessiz bir şekilde dinleme, çocuklara katılma ve oyun alanında diğer öğretmenlerle konuşma gibi etkisiz öğretim davranışlarını sergilediklerini, çocukların % 25'ten daha azının bedensel etkinlik yaptıklarını tespit etmişler, sınıf öğretmenleri beden eğitimi dersinde çocuklara “Hadi çıkın ve oyun oynayın.” dediklerini belirtmişlerdir. Amerika'da Çocuk Sağlığı ve İnsan

Gelişimi Ulusal Kurumu (NICHD, 2003) tarafından yapılan araştırmada; 10 farklı bölgedeki 684 ilkokulun üçüncü sınıflarında okuyan 414'ü erkek, 400'ü kız çocuklarının, beden eğitimi dersleri gözlenmiş, beden eğitimi dersi sınıf öğretmenleri tarafından yürütülen çocukların, ders süresinin % 50.2'sini ayakta durarak, % 26.6'sını ise yürüyerek geçirdikleri tespit edilmiştir. Graham (1991) beden eğitimi uzmanları ile sınıf öğretmenlerini karşılaştırdığı çalışmada; beden eğitimi öğretiminde sınıf öğretmenlerinin sadece % 9'unun düzenli ve organize etkinlikler düzenlediğini, % 65'inin düşük düzeyde organize oyunlar ile gevşek bir program sunduğunu, % 26'sının ise bu dersi dinlenerek geçirdiğini belirlemiştir. Pehlivan ve ark. (2003) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve görüşlerini analiz ettikleri araştırmalarında; sınıf öğretmenlerinin % 58.2'sinin, beden eğitimi derslerini istenilen biçimde yürütmediklerini tespit etmişlerdir. Doğan (2000) ilköğretim okullarında beden eğitimi dersine giren sınıf öğretmenlerinin, derse ilişkin görüşleri ile derslerde karşılaştıkları problemleri araştırdığı çalışmada; sınıf öğretmenlerinin % 64.6'sı ilköğretim I. kademedede beden eğitimi derslerinin bu dersin amaçlarına uygun işlenmediğini, % 47.6'sı beden eğitimi derslerinde başarılı olmadıklarını düşündüklerini ifade etmişlerdir. Kangalgil (1999) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi hakkındaki düşünceleri, beklentileri ve beklentilerinin gerçekleşme düzeyini incelediği araştırmada; sınıf öğretmenlerinin % 70.3'ü, beden eğitimi dersinin amacına ulaşamadığını belirtmişlerdir. Bu sonuçlar araştırma bulgularını destekler niteliktedir.

Tablo 4'teki sonuçlara göre sınıf öğretmenlerinin meslektaşlarının beden eğitimi dersini yürütmeleriyle ilgili yaklaşımlarına ait sonuçta; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik beceri ve ilgilerinin yeterli olmaması, kıyafet sorunu, diğer derslerde yetiştirmek zorunda oldukları yoğun bir program olması ve çocukların akademik başarılarının öncelik taşıması gibi nedenlerle, beden eğitimi dersinde genelde önemli görülen dersleri işledikleri söylenebilir.

Morgan ve Bourke (2004) sınıf öğretmenlerinin ilköğretim okullarında program tercihlerini ve beden eğitiminin yerini ve değerini araştırdıkları çalışmalarında; sınıf öğretmenleri beden eğitimi dersi yerine, diğer dersleri işlemeyi tercih ettiklerini belirtmişlerdir. Feddy (1998) beden eğitimi uzmanları tarafından eğitilen öğrenciler ile sınıf öğretmenleri tarafından eğitilen öğrencileri karşılaştırdığı araştırmada; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerini zorunluluktan organize ettiklerini, yönetsel süreçleri yerine getirdiklerini, dersin nasıl işlendiğine dikkat etmediklerini, beden eğitimi dersinin sınıf öğretmenleri için öncelik olarak en düşük sırada yer aldığını, öğrencilere yönlendirme yapmadıklarını ve performanslarına yönelik geri bildirimde bulunmadıklarını tespit etmiştir. Brumbaugh (1987) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi nasıl algıladıklarını araştırdığı çalışmada; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimindeki rollerini, belirsiz ve net olmayan bir şekilde algıladıklarını belirtmiştir. Ceylan (2006) ilköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi dersine karşı tutum ve uygulamalarını incelediği araştırmada; sınıf öğretmenlerinin "I. kademedede beden eğitimi dersine gereken önem verilmemektedir." ifadesine % 72 oranında katıldıklarını tespit etmiştir. Pehlivan ve ark. (2003) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve görüşlerini analiz ettikleri çalışmalarında; beden eğitimi ders saatinde ders yapmayan sınıf öğretmenlerinin, ilk sırada sınıfta oyun oynattıklarını, ikinci sırada diğer derslere çalıştırdıklarını, üçüncü sırada kitap okutma gibi etkinliklere yer verdiklerini belirtmişlerdir. Doğan (2000) ilköğretim okullarında beden eğitimi dersine giren sınıf öğretmenlerinin, derse ilişkin görüşleri ile derslerde karşılaştıkları problemleri incelediği araştırmada; sınıf öğretmenlerinin % 43.7'si beden eğitimi

derslerinin diğ er mihver dersler kadar önemli görülmediğini, % 47.1'i ilköğretim I. kademede beden eğitimi ders saatlerinin farklı dersleri takviye amacıyla da kullanıldığını ifade etmişlerdir. Bu sonuçlar araştırma bulgularını destekler niteliktedir.

Tablo 5'teki sonuçlara göre sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütürken karşılaştıkları problemlere ait sonuçta; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini yürütürken karşılaştıkları en önemli problemler, spor salonunun olmaması veya spor salonu olan okullarda yeterince kullanılamaması, okul bahçelerinin bu dersin yapılabilmesi için uygun olmaması, araç-gereç ve malzeme eksikliği ve sınıf öğretmenlerinin bu dersi yürütebilecek bilgi ve uygulama düzeylerinin yetersizliği olarak söylenebilir.

Roth (2005) sınıf öğretmenlerinin yeterlik düzeylerinin, okul bedensel etkinlik programlarına katılımlarını nasıl etkilediğini araştırdığı çalışmasında; fizikî şartların çocukların bedensel etkinlik düzeyini etkilediğini, öğretimde zamanın yetersiz olduğunu, ana-baba ve okul idaresinin desteğinin önemli olduğunu belirtmiş, sınıf öğretmenleri, "Onları nasıl donanımlı hâle getireceğimi bilmiyorum.", "Öğrencilerim yeni etkinliklerden çok fazla hoşlanıyor.", "Koşmak için alanımız yok." ve "Çocuklarla vakit geçirmek için topa ve malzemeye ihtiyacım var." gibi görüşler ifade etmişlerdir. Decorby ve ark. (2005) sınıf öğretmenlerinin nitelikli bir beden eğitimindeki sorunlarını inceledikleri araştırmalarında; sınıf öğretmenleri beden eğitiminde yetersiz olduklarını ve bilgi eksiklikleri olduğunu kabul etmiştir. Bir öğretmen "Ben bir beden eğitimci değilim." derken, bu ifade diğ er öğretmenler tarafından da tekrarlanmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenleri, beden eğitimi derslerinin ortaokul ders saatleri ile çakışmasından dolayı, spor salonunu kullanamadıklarını belirtmişlerdir. Kim ve Taggart (2004) ilköğretim sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi derslerini nasıl algıladıklarını ve beden eğitimi öğretimine ilişkin düşüncelerini araştırdıkları çalışmalarında; sınıf öğretmenlerinin pedagojik bilgiden yoksun olduklarını ve beden eğitimi dersini çok sınırlı düzeyde uyguladıklarını tespit etmişlerdir. Morgan ve Hansen (2007) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerinde karşılaştıkları sorunları inceledikleri araştırmalarında; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerinin planlamasını, uygulamasını ve değerlendirmesini yeteri kadar yapamadıklarını belirlemişlerdir. Parks (2003) sınıf öğretmenlerinin bedensel etkinliği nasıl algıladıklarını araştırdığı çalışmasında; sınıf öğretmenleri ve okul müdürleri beden eğitimi dersini yürüten öğretmenlerin becerikli ve bilgili olması gerektiğini ifade etmişlerdir. Faucette ve ark. (1990) ilköğretim beden eğitimi derslerini yürüten sınıf öğretmenlerinin, çocuklara öğrettikleri etkinlik çeşitlerini ve sınıf organizasyonlarını nasıl yaptıklarını inceledikleri araştırmalarında; organize bir sınıf etkinliğine dâhil olan öğrencilerin, genellikle tüm sınıf olarak oyun türü etkinliklere katıldıklarını, çocukların az sayıda beceri uygulaması, cimmastik ve dans etkinlikleri şansına sahip olduğunu, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerini günlük ders programında azalttığını ya da çocukların serbest oyunlar oynamasına izin verdiğini, dersler sırasında fiziksel uygunluk ile ilgili etkinliklere % 3'ten daha az yer verdiğini tespit etmişlerdir. Allison (1990) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi ile ilgili düşüncelerini araştırdığı çalışmasında; sınıf öğretmenlerinin beden eğitime yönelik pedagojik becerilerinin gelişimi için çaba göstermediklerini belirlemiştir. Arslan (2008) sınıf öğretmenlerinin ilköğretim I. kademede beden eğitimi programlarına ve beden eğitimi dersine ilişkin görüşlerini incelediği araştırmasında; sınıf öğretmenlerinin % 76.2'si, beden eğitimi dersi işlemede kendini yeterli görmediğini ifade etmiştir. Pehlivan ve ark. (2003) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve görüşlerini analiz ettikleri çalışmalarında; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerini istenen biçimde yürütmelerini engelleyen

faktörlerin başında, yeterli saha, araç-gereç ve malzemenin olmamasını, ikinci sırada salonun olmamasını, üçüncü sırada ise yeterli bilgiye sahip olunmamasını belirttiklerini tespit etmişlerdir. Doğan (2000) ilköğretim okullarında beden eğitimi dersine giren sınıf öğretmenlerinin, derse ilişkin görüşleri ile derslerde karşılaştıkları problemleri incelediği araştırmasında; sınıf öğretmenlerinin % 44.2'si ilköğretim I. kademe beden eğitimi programında yer alan spor branşlarıyla ilgili kural ve temel teknikleri bilmediklerini, % 57.3'ü çocuklara yönelik antrenman bilgisi hakkında yeterli bilgi birikimine sahip olmadıklarını, % 43.7'si beden eğitimi derslerinde ölçme ve değerlendirme konusunda yeterli olmadıklarını, % 58.3'ü kabiliyetli çocukların seçimi ve yönlendirilmesinde etkili olmadıklarını belirtmişlerdir. Kangalil (1999) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi hakkındaki düşünceleri, beklentileri ve beklentilerinin gerçekleşme düzeyini araştırdığı çalışmada; sınıf öğretmenlerinin % 81.8'i, spora yatkın olan çocukları yönlendiremediklerini ve yetersiz kaldıklarını ifade etmişlerdir. Brumbaugh (1987) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi nasıl algıladıklarını incelediği araştırmasında; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi ile ilgili hangi malzemelerin var olduğunu, hangi odada korunduğunu ve bu malzemeleri nasıl temin edeceklerini bilmediklerini tespit etmiştir. Bu sonuçlar araştırma bulgularını destekler niteliktedir.

Tablo 6'daki sonuçlara göre sınıf öğretmenlerinin yükseköğretimde almış oldukları beden eğitimine yönelik eğitim-öğretimi nasıl değerlendirdiklerine ait sonuçta; sınıf öğretmenlerinin yükseköğretimleri sırasında almış oldukları beden eğitimine yönelik derslerin, ilköğretim I. kademede beden eğitimi derslerini yürütebilecek kadar yeterli olmadığı söylenebilir.

Morgan ve Bourke (2008) yükseköğretimde okuyan sınıf öğretmenleri adayları ile öğretmenlik yapan sınıf öğretmenlerinin bireysel okul deneyimlerinin, beden eğitimi öğretimindeki güvenlerine olan etkisini ve beden eğitimi öğretimindeki güven düzeylerini etkileyen nedenleri araştırdığı çalışmada; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi deneyimlerinin çeşitlilikten yoksun ve çok az eğitim-öğretim içerdiğini, okul beden eğitiminde daha olumsuz deneyimlere sahip olanların, daha olumlu deneyimlere sahip olanlara göre bedensel etkinliğe daha az katıldıklarını ve beden eğitimi öğretimindeki güvenlerinin daha düşük düzeyde olduğunu belirtmişlerdir. Xiang ve ark. (2002) aday sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ile ilgili düşüncelerini ve uygulamalı beden eğitimi yöntemleri dersinin bu düşüncelerine etkisini inceledikleri araştırmalarında; aday sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi dersleri için yeterli düzeyde bilgi ve beceriye sahip olmadıklarını, yükseköğretimdeki beden eğitimi öğretim yöntemleri dersinin, sınıf öğretmeni adaylarının düşüncelerine olumlu etkide bulunduğunu, fakat beden eğitimi öğretimine karşı bir etkisi olmadığını tespit etmişlerdir. Jones (1999) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimine yönelik tutumlarını araştırdığı çalışmada; sınıf öğretmenlerinin yükseköğretimde almış oldukları beden eğitimine yönelik derslerde, araç-gereç ile öğretim fırsatları eksikliğinin önemli problemler olduğunu belirlemiştir. Göktaş ve Arıkan (2003) ilköğretim I. kademeye öğretmen yetiştiren sınıf öğretmenliği bölümlerinde okutulmakta olan, beden eğitimi ile ilgili derslere ve program içeriklerine karşı öğrencilerin görüşlerini inceledikleri araştırmalarında; sınıf öğretmeni adayı öğrencilerin % 45.9'unun beden eğitimi ve oyun derslerinin haftada iki saat olmasını, % 39.2'sinin ise dört saat olmasını istediklerini, % 55.2'sinin araç-gereç ve spor alanlarını yetersiz bulduklarını, % 55.8'inin beden eğitimi ve oyun ders içeriğinin "Hareket-Oyun-Spor Eğitimi" olması gerektiğini, % 28.7'sinin beden eğitimi ve oyun dersini veren öğretim elemanlarının yeterli yöntem bilgisine sahip oldukları görüşüne katıldıklarını, % 27.6'sının ise bu öğretim elemanlarının alanlarında uzman oldukları

görüşüne katıldıklarını tespit etmişlerdir. İnan ve Çağlak (2003) sınıf öğretmeni adaylarının hareket ve spor becerilerini yapıp yapamadıklarını araştırdıkları çalışmalarında; öğrencilerin basit hareket formlarını başarılı bir şekilde yapabildiklerini, kuvvet ve spor becerisi gerektiren hareketleri başarmada ya zorlandıklarını ya da hiç yapamadıklarını belirlemişlerdir. Tekin ve Özmutlu (2008) sınıf öğretmenlerinin eğitsel oyunlarla ilgili görüşlerini inceledikleri araştırmalarında; sınıf öğretmenlerinin % 45.1'i eğitsel oyunlarla ilgili yeterli bilgiye sahip olmadıklarından, yeterince uygulayamadıklarını ifade etmişlerdir. İnan ve ark. (1997) ilköğretim I. kademeye öğretmen yetiştiren sınıf öğretmenliği bölümlerinde okutulmakta olan, beden eğitimi ile ilgili derslere ve program içeriklerine karşı öğrenci görüşlerini araştırdıkları çalışmalarında; sınıf öğretmeni adaylarının % 49.4'ü beden eğitimi özel öğretim yaklaşımlarını veren öğretim elemanlarının yöntem bilgisine sahip olduğunu, % 34.8'i öğretim elemanlarının alanlarında uzman olduklarını belirtmişler ve beden eğitimi ve oyunla ilgili derslerin hareket-oyun-spor eğitimi ağırlıklı olması gerektiğini, beden eğitimi ile ilgili araç-gereç ve alanların yetersiz olduğunu ifade etmişlerdir. Bu sonuçlar araştırma bulgularını destekler niteliktedir.

Araştırma bulgularının aksine, Tsangaridou (2004) aday sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimi ve uygulamaları ile ilgili düşüncelerini incelediği araştırmasında; sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi uygulamalarındaki değişikliklerinde, öğrenci gelişiminin ve öğrenmesinin çok etkili olduğunu, beden eğitimi derslerine karşı içerik bilgileri ve düşüncelerinin de çoğunlukla olumlu olduğunu tespit etmiştir. Kara (2007) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi öğretimine ilişkin yeterlik düzeylerini belirlemeyi amaçladığı çalışmada; sınıf öğretmenlerinin kendilerini en fazla sınıf yönetimi alanında yeterli bulduklarını, bunu sırasıyla planlama ve ders hazırlığı, uygulama ve ölçme ve değerlendirme alanlarının izlediğini belirlemiş, sınıf öğretmenlerinin kendilerini kısmen yeterli olarak değerlendirdikleri alanın ise materyal kullanımı olduğunu tespit etmiştir.

Öneriler

- İlköğretim I. kademede beden eğitimi derslerine 1. sınıftan itibaren çocukların bedensel, zihinsel ve psikososyal gelişimi açısından beden eğitimi öğretmenleri girmelidir.
- İlköğretim I. kademede beden eğitimi derslerine sınıf öğretmenleri girmeye devam edeceklerse, sınıf öğretmenlerinin yükseköğrenimde almış oldukları beden eğitime yönelik eğitim-öğretim sürecinde, daha bilgili ve donanımlı olmalarının sağlanabilmesi için eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde beden eğitimi ile ilgili derslerin hem ders saatleri hem de niteliği artırılmalıdır.
- Millî Eğitim Bakanlığı tarafından düzenlenen beden eğitime yönelik hizmet içi eğitim kursları, daha sık ve periyodik olarak bütün sınıf öğretmenlerinin katılımını sağlayacak şekilde yapılmalıdır.
- Sınıf öğretmenlerine hem hizmet öncesi hem de hizmet içi eğitimleri sırasında, beden eğitimi ile ilgili dersler yaratıcı drama, rol oynama, canlandırma gibi yeni öğretim teknikleri kullanılarak öğretilmelidir.
- Millî Eğitim Bakanlığı'nın ilgili birimlerinin, ilköğretim müfettişlerinin ve okul idarecilerinin beden eğitimi dersine yönelik olumlu bakış açıları ve denetimleri, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini amacına uygun işleyebilmek için kendilerini geliştirmelerine sebep olacaktır. Bu nedenle, hem ilköğretim müfettişlerine hem de okul

idarecilerine beden eğitimi ile ilgili hizmet içi eğitim verilerek bu derse yönelik olumlu tutumlar edinmeleri sağlanmalıdır.

- Okul idarecileri, sınıf öğretmenlerini beden eğitimi ders saatlerinde çocukların akademik başarıları için önemli görülen dersleri (matematik, Türkçe) yapmamaları konusunda uyarmalıdır.
- Millî Eğitim Bakanlığı tarafından okullardaki spor salonu ihtiyaçlarının karşılanması, okul bahçelerinin beden eğitimi dersinin yapılabilmesi için uygun hâle getirilmesi, soyunma odaları, araç-gereç ve malzeme eksikliğinin giderilmesi gibi sorunlar çözüme kavuşturulmalıdır.
- Sınıf öğretmenlerinin hem hizmet öncesi hem de hizmet içi eğitimleri yoluyla beden eğitimi dersine yönelik tutumları, bilgi ve uygulama düzeyleri geliştirildikten sonra, beden eğitimi ve sporda ileri gitmiş ülkelerde olduğu gibi ilköğretim okullarında beden eğitimi ders saatleri en az üç saat olmalıdır.
- İlköğretim 1. sınıfından itibaren beden eğitimi derslerine beden eğitimi öğretmenlerinin girdiği özel okullardaki çocukların, beden eğitimi öğretmenlerinin, sınıf öğretmenlerinin, okul idarecilerinin ve velilerin görüşleri alınmalı, beden eğitimi dersi, beden eğitimi öğretmenleri tarafından yürütüldüğünde, çocukların gelişimlerine nasıl bir katkı sağladığı araştırılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Alberta Education. (2006). Daily physical activity: A handbook for grades 1-9 schools. Canada: Alberta.
- Allison, P. C. (1990). Classroom teachers' observations of physical education lessons. *Journal of Teaching in Physical Education*, 9 (4), 272-283. <https://doi.org/10.1123/jtpe.9.4.272>
- Arslan, Y. (2008). *Sınıf öğretmenlerinin ilköğretim birinci kademe beden eğitimi ders programlarına ve beden eğitimi dersine ilişkin görüşleri*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Barnes, K. C. (2002). *A model health-related elementary physical education program for saipan: teachers' knowledge, attitudes, and practices*. (Ph.D. Thesis). University of San Diego, USA.
- Behets, D. (1996). Comparing Teaching Behavior During Active Learning Time Among Physical Education Specialist and Nonspecialist Teachers. *Journal of Classroom Interaction*, 31 (2), 23-30. <https://www.jstor.org/stable/23870417>
- Brumbaugh, J. I. (1987). *A view of physical education: perceptions of five classroom teachers*. (Ed.D. Thesis). The University of North Carolina, USA.
- Ceylan, E. (2006). *İlköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi ile ilgili bilgi, tutum ve uygulamaları (Konya ili örneği)*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
- Christie, K. (2005). Setting food and exercise standards for kids. *Phi Delta Kapan*, 87 (1), 5-7. <https://doi.org/10.1177/003172170508700103>
- Cundiff, L. R. B. (1987). *Perceptions and behaviors of classroom teachers concerning elementary physical education*. (Ed.D. Thesis). University of Southern Mississippi, USA.

- Curtner-Smith, M. D. (2007). The impact of a critically oriented physical education teacher education course on preservice classroom teachers. *Journal of Teaching in Physical Education*, 26, 35-56. <https://doi.org/10.1123/jtpe.26.1.35>
- Decorby, K., Halas, J., Dixon, S., Wintrup, L. ve Janzen, H. (2005). Classroom teachers and the challenges of delivering quality physical education. *Journal of Educational Research*, 98 (4), 208-220. <https://doi.org/10.3200/JOER.98.4.208-221>
- Doğan, E. (2000). *Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ders uygulamaları*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
- Dollman, J., Norton, K. ve Norton, L. (2005). Evidence for secular trends in children's physical activity behaviour. *British Journal of Sports Medicine*, 39, 892-897. <http://dx.doi.org/10.1136/bjism.2004.016675>
- Faucette, N. ve Patterson, P. (1990). Comparing teaching behaviors and student activity levels in classes taught by physical education specialists versus nonspecialists. *Journal of Teaching in Physical Education*, 9 (2), 106-114. <https://doi.org/10.1123/jtpe.9.2.106>
- Faucette, N. ve Patterson, P. (1989). Classroom teachers and physical education: what they are doing and how they feel about it. *Education*, 110 (1), 108-114.
- Feddy, B. A. D. (1998). *Perceptions of competence, affect, and persistence of Ghanaian elementary school students: specialist versus non-specialist physical education teachers*. (Ph.D. Thesis). Oregon State University, USA.
- Göktaş, Z. ve Arıkan, A. N. (2003). *Farklı cinsiyetten sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine ilişkin görüşlerinin incelenmesi*. Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi. (ss. 60-71). Ankara: Sim Matbaacılık.
- Graham, G. (1991). An overview of TECPEP. *Journal of Teaching in Physical Education*, 10 (4), 323-334. <https://doi.org/10.1123/jtpe.10.4.323>
- Hart, M. A. (2005). Influence of a physical education methods course on elementary education majors' knowledge of fundamental movement skills. *The Physical Educator*, 62 (4), 198-204.
- İşıkoğlu, N. (2005). Eğitimde nitel araştırma. *Eğitim Araştırmaları*, 20, 158-165.
- İnan, M. ve Çağlak, S. (2003). *Sınıf öğretmeni adaylarının ilköğretim beden eğitimi programındaki hareket ve spor becerilerini gerçekleştirebilirlik düzeyleri*. Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi. (ss. 72-79). Ankara: Sim Matbaacılık.
- İnan, M., Velioglu, C. ve Çağlak, S. (1997). Sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Bilimleri Dergisi*, 2 (2), 18-28.
- Jones, B. M. (1999). *The attitude of Lutheran elementary classroom teachers on the role of physical education*. (Ph.D. Thesis). Saint Louis University, USA.
- Kangalgil, M. (1999). *İlköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin görüşleri (Sivas örneği)*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
- Kara, İ. (2007). *İlköğretimde sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi öğretimine ilişkin yeterlik düzeylerinin incelenmesi*. (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kim, J. ve Taggart, A. (2004). Teachers' perception of the culture of physical education: Investigating the silences at Hana Primary School. *Issues In Educational*

- Research*, 14 (1), 69-84.
<http://researchrepository.murdoch.edu.au/id/eprint/24839>
- Kuş, E. (2007). *Nitel-nitel araştırma teknikleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Maeda, J. K. ve Murata, N. M. (2004). Collaborating with classroom teachers to increase daily physical activity: The GEAR program. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 75 (5), 42-46.
<https://doi.org/10.1080/07303084.2004.10607239>
- Morgan, P. J. ve Bourke, S. (2008). Non-Specialist teachers' confidence to teach physical education: The nature and influence of personal school experiences in physical education. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 13 (1), 1-29.
<https://doi.org/10.1080/17408980701345550>
- Morgan, P. J. ve Bourke, S. F. (2004). "I know it's important but I'd rather teach something else!": An investigation into generalist teachers' perceptions of physical education in the primary school curriculum. Paper Presented at the Australian Association for Research in Education Annual Conference, Melbourne, Australia.
- Morgan, P. ve Hansen, V. (2007). Recommendations to improve primary school physical education: Classroom teachers' perspective. *Journal of Educational Research*, 101 (2), 99-111. <https://doi.org/10.3200/JOER.101.2.99-112>
- Morgan, P. J. ve Hansen, V. (2008a). Classroom teachers' perceptions of the impact of barriers to teaching physical education on the quality of physical education programs. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 79 (4), 506-516.
<https://doi.org/10.1080/02701367.2008.10599517>
- Morgan, P. J. ve Hansen, V. (2008b). Physical education in primary schools: Classroom teachers' perceptions of benefits and outcomes. *Health Education Journal*, 67 (3), 196-207. <https://doi.org/10.1177/0017896908094637>
- NASPE. (2002). *Status of physical education in the USA: Shape of the nation report, 2001*. Reston, VA, USA.
- Nye, S. B. (2008). Fun club: A physical activity program for elementary schools. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 79 (1), 36-38.
<https://doi.org/10.1080/07303084.2008.10598117>
- Palivec, D. K. (2005). *The work of award-winning elementary physical education teachers: A multiple case study*. (Ph.D. Thesis). Minnesota University, USA.
- Pangrazi, R. P. ve Hastad, D. N. (1989). *Fitness in the elementary schools*. AAHPERD Publications. Reston, VA, USA.
- Parks, M. A. (2003). *Collective efficacy: A framework for understanding classroom teachers' perceptions of integrating physical activity*. (Ph.D. Thesis). Louisiana State University, USA.
- Pehlivan, Z., Dönmez, B. ve Yaşat, H. (2003). *Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik görüşleri*. Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi. (ss. 80-87). Ankara: Sim Matbaacılık.
- Pepe, O. (2006). *İlköğretim sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.
- Punch, K. F. (2005). *Sosyal araştırmalara giriş*. (Çev. D. Bayrak, H. B. Arslan ve Z. Akyüz). Ankara: Siyasal Kitabevi.

- Quay, J. ve Peters, J. (2008). Skills, strategies, sport, and social responsibility: Reconnecting physical education. *Journal of Curriculum Studies*, 40 (5), 601-626. <https://doi.org/10.1080/00220270801886071>
- Roth, J. F. (2005). *The role of teachers' self-efficacy in increasing children's physical activity*. (Ph.D. Thesis). Louisiana State University, USA.
- Siedentop, D. (2004). *Introduction to physical education, fitness, and sport*. Newyork, USA: McGraw-Hill Companies, Inc.
- Tappe, M. K. ve Burgeson, C. R. (2004). Physical education: A cornerstone for physically active lifestyles. *Journal of Teaching in Physical Education*, 23, 281-299.
- Tavşancıl, E. ve Aslan, E. (2001). *İçerik analizi ve uygulama örnekleri*. İstanbul: Epsilon Yayıncılık.
- Tekin, M. ve Özmutlu, İ. (2008). *Sınıf öğretmenlerinin çeşitli değişkenlere göre eğitsel oyunlarla ilgili görüşlerinin incelenmesi*. VII. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu (2-4 Mayıs). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi. (ss. 34-38). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Thomas, R. J., Lee, M. A. ve Thomas, T. K. (1988). *Physical education for children*. USA: Human Kinetics Publishers, Inc., Champaign, IL.
- Thompson, T. (2000). P.E. and the "normal" American child. *Clearing House*, 73 (4), 189. <https://doi.org/10.1080/00098650009600944>
- Trudeau, F. ve Shephard, R. J. (2005). Contribution of school programmes to physical activity levels and attitudes in children and adults. *Sports Medicine*, 35 (2), 89-105. <https://doi.org/10.2165/00007256-200535020-00001>
- Tsangaridou, N. (2004). Classroom teachers' reflections on teaching physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 24, 24-50. <https://doi.org/10.1123/jtpe.24.1.24>
- Valentini, N. ve Rudisill, M. (2004). Motivational climate, motor-skilled development, and perceived competence: Two studies of developmentally delayed kindergarten children. *Journal of Teaching in Physical Education*, 23, 216-234. <https://doi.org/10.1123/jtpe.23.3.216>
- Xiang, P., Lowy, S. ve McBride, R. (2002). The impact of a field-based elementary physical education methods course on preservice classroom teachers' beliefs. *Journal of Teaching in Physical Education*, 21, 145-161. <https://doi.org/10.1123/jtpe.21.2.145>
- Yıldırım, A ve Şimşek, H. (2006). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Zahner, L., Puder, J. J., Roth, R., Schmid, M., Guldemann, R., Pühse, U., Knöpfli, M., Braun-Fahrlander, C., Marti, B. ve Kriemler, S. (2006). A school-based physical activity program to improve health and fitness in children aged 6-13 years ("Kinder-Sportstudie KISS"): Study design of a randomized controlled trial. *BMC Public Health*, 6, 147. <https://doi.org/10.1186/1471-2458-6-147>

Extended Abstract

Introduction

Through education, it is not aimed to develop individuals in one direction but to improve their physical, mental and psychosocial development altogether. Physical education is also the most important part of general education, contributing to this versatile development. The first years when a child in primary school meets physical education lesson is the age for many sports branches to start sports. In the education systems of countries with advanced sports, the importance of physical education lessons both as a weekly course hour and as a practice cannot be ignored.

Today, physical factors such as institutional, such as school program, social and environmental security such as parental support and demographic changes limit children's participation in physical activities, active transportation such as walking and cycling decreases, electronic items such as television and computers immobilize children, children's physical activity habits is adversely affected (Dollman, Norton and Norton, 2005).

For healthy growth and development of children, they need moderate physical activity such as brisk walking for at least 60 minutes each day, and vigorous physical activity such as jogging and football for 30 minutes (Alberta Education, 2006). In America, children from kindergarten to fifth grade recommend 30 minutes every day (Christie, 2005), and The National Association for Sport and Physical Education (NASPE) recommends 150 minutes of physical education per week for primary school children (NASPE, 2002). Although the benefits of regular physical education for primary school children have been emphasized for years, unfortunately, many classroom teachers do not teach physical education because they feel the lack of confidence, instruction and time to conduct physical education effectively (Morgan & Bourke, 2004). Hart (2005) and Tsangaridou (2004) stated that classroom teachers had a lack of knowledge about physical education teaching, while Behets (1996) stated that classroom teachers received a very limited training in physical education in higher education. Therefore, physical education programs cannot provide students with the skills that will enable physical activity to be a part of their life (Palivec, 2005).

In this context, the aim of the study is to determine classroom teachers' attitudes towards physical education lesson and the problems they encounter.

Method

Interview method, one of the qualitative research designs, had been used in the research. Semi-structured open-ended questions were included in the "Interview Form" prepared to collect the data. The sample of the research consisted of 12 (6 Male, 6 Female) classroom teachers randomly selected among the official primary schools in Ankara province according to the stratified sampling method, 4 of whom were high-level, 4 were middle-level, 4 were working in lower-level schools. Since the universe is stratified in the stratified sampling method, their variances are smaller. This makes the smaller sample representative (Tavşancıl & Aslan, 2001).

The data were evaluated using the content analysis method of qualitative research. The collected data were given to three different experts and the correlation between the results was calculated, and the reliability calculation of the data was determined as $44/46 \times 100 = 95.6$ through the formula of Miles and Huberman (1994) with The agreed theme / Consensus + The theme of disagreement $\times 100$ (Tavşancıl & Aslan, 2001).

Results

According to the results of the research; it was found out that all the classroom teachers agree that physical education lesson is necessary, but they don't have enough knowledge to do this lesson, that's why, they can't teach this lesson productively and so the lesson doesn't reach its goal. Because of the facts that the classroom teachers have a busy programme in the other lessons, lack of skill and interest, dress problems, and priority in students' academic success, it was determined that the classroom teachers do the other lessons which are given more importance. The most important problems that classroom teachers encounter are that there are no gymnasiums in the schools, the gymnasiums which are not used well, the schoolyards' aren't convenient to do this lesson, lack of equipment and their knowledge and application level to do this lesson aren't enough. The lessons related to the physical education that the classroom teachers were taught during their university education are not enough to do the physical education lesson in the first stage of primary education.

Suggestions

Physical education teachers should enter physical education lessons in primary education from the first grade in terms of the physical, mental and psychosocial development of children.

The opinions of children, physical education teachers, classroom teachers, school administrators and parents in private schools where physical education teachers attend physical education lessons from the first grade of primary education should be sought, and it should be investigated how physical education lesson contributes to the development of children when it is conducted by physical education teachers.